

Сеник В. О., студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Шишка Р. Б., д.ю.н., професор

ОСОБЛИВОСТІ ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ В ЦИВІЛЬНІЙ АВІАЦІЇ

Підвищення ролі цивільної авіації в міжнародних перевезеннях пасажирів і вантажів, зростання інтенсивності руху на міжнародних авіалініях та швидкий розвиток авіаційної техніки вимагають особливої уваги до питань міжнародно-правового гарантування безпеки міжнародної цивільної авіації.

Забезпечуючи захист прав та законних інтересів суб'єктів господарювання, держава визначає шляхи, якими досягається стабільність господарського обігу. Так, у ст. 20 Господарського кодексу України зазначається, що права та законні інтереси суб'єктів господарювання захищаються в тому числі і шляхом відшкодування збитків.

Під збитками розуміють витрати зроблені однією стороною, втрата або пошкодження її майна, а також не одержані нею доходи, які ця сторона одержала б у разі належного виконання зобов'язання або додержання правил здійснення господарської діяльності другою стороною.

Збитки заподіяні майну особи, яка є власником цього майна, внаслідок будівництва, реконструкції аеродрому чи аеропорту, безпосередньо пов'язані з фактом будівництва чи реконструкції, підлягають відшкодуванню власнику у грошовій чи майновій формі відповідно до законодавства.

Збитки, завдані власнику в результаті повернення до державної власності аеропортів та цивільних аеродромів, у тому числі вартість нерухомого майна, відшкодовуються державою в порядку, встановленому законодавством України, при цьому з фізичних або юридичних осіб стягується відповідна компенсація, якщо інфраструктурі аеропорту, цивільного аеродрому була заподіяна шкода [2, ст. 73].

Експлуатант аеропорту (аеродрому), суб'єкт авіаційної діяльності несе відповідальність за збитки, завдані користувачам аеропорту (аеродрому) у зв'язку з необґрунтованою відмовою в обслуговуванні повітряного судна [2, ст. 77].

До складу збитків, що підлягають відшкодуванню особою, яка допустила правопорушення, включаються:

— вартість втраченого, пошкодженого або знищеного майна, визначена відповідно до вимог законодавства;

— додаткові витрати (штрафні санкції, сплачені іншим суб'єктам, вартість додаткових робіт тощо);

— неодержаний прибуток, на який сторона, яка зазнала збитків, мала право розраховувати у разі належного виконання другою стороною.

Законодавством щодо окремих видів господарських зобов'язань може бути встановлено обмежену відповідальність за невиконання або неналежне виконання зобов'язань [1]. При визначенні розміру збитків, якщо інше не встановлено законом або договором, враховуються ціни, що існували за місцем виконання зобов'язання на день задоволення боржником у добровільному порядку вимоги сторони, яка зазнала збитків, а у разі якщо вимогу не задоволено у добровільному порядку, – на день подання до відповідного позову про стягнення збитків. Виходячи з конкретних обставин, суд може задовольнити вимогу про відшкодування збитків, беручи до уваги ціни на день винесення рішення суду. Сторони господарського зобов'язання мають право за взаємною згодою заздалегідь визначити погоджений розмір збитків, що підлягають відшкодуванню у твердій сумі або у вигляді відсоткових ставок залежно від обсягу невиконання зобов'язання чи строків порушення зобов'язання сторонами.

Отже, склад збитків, які підлягають відшкодуванню у господарських відносинах, визначаються відповідними суб'єктами господарювання – господарськими організаціями з урахуванням специфіки їх діяльності в авіаційній сфері.

Література

1. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. // Відомості Верховної Ради України – 2003. – № 18, № 19-20, № 21-22. – Ст. 144.

2. Повітряний кодекс України від 11 серпня 2011 р. // Відомості Верховної Ради України – 2011. – № 48-49. – Ст. 536.

УДК 347.738 (043.2)

Скатова Л. І., студентка,
Інститут заочного та дистанційного навчання
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козирева В. П., к.ю.н., доцент

ПОНЯТТЯ ТРАНСКОРДОННОЇ НЕСПРОМОЖНОСТІ

Як відомо неплатоспроможність є природною для розвитку економічних відносин, а з розвитком міжнародної економічної інтеграції правовідносини, пов'язані з банкрутством усе частіше виникають в межах декількох національних правових систем. З кожним роком зростає взаємозалежність